

2 007.11 BARNBUS

Barnbus har ägnat sitt fjortisår till att forma sina närmaste framtidsmål.

Under sina år 15-20 år ska han spela elgitarr.

Hårdrockbandet HAMMERFALL fick pojken Barnbus att upptäcka hårdrocken.

1970-talskommittén minns låtarna Stairway to Heaven (Led Zeppelin IV år 1971)

och Smoke on the Water (Deep Purple 1972, livealbumet, dubbel-LP:n, Made in Japan). Som fick oss att upptäcka hårdrocken.

Nu ska 1970-talskommittén dela med sig av sin erfarenhet till Barnbus.

Bandet får inte spricka! Alla i bandet måste få förverkliga sitt musikideal.

Ett pop-hårdrockband är inget kollektiv utan en ömsesidig hjälp mellan bandmedlemmarna att sjunga och spela varandras låtar.

Bandet får inte spricka genom att ni spelar varandras låtar.

Alla låtar ska ut på myspace.com – alla! På Internet finns ingen tidsbegränsning som på en skiva och alla bandmedlemmarnas egna låtar läggs ut.

Skapa egna låtar. Träna på era instrument genom att skapa nya låtar.

Ska ni spela andra bands kända låtar så lek inte skivspelare. Spela hellre då ett potpurri genom att spela första minuten i många berömda låtar.

1970-talskommittén föreslår att alla låtar framförs som rockvideo.

Sångtextens ord är rockvideons bildhandling. En (Singel-8) stumfilm som sångtexten kommenterar, fast i ert fall med videokamera.

Bandmedlemmarna är alltid skådespelarna i stumfilmen. Skådespelarna talar inte utan det är en pantomim som visar en berättelse som sångtexten berättar om.

Detta kräver att ljudet spelas in separat och läggs till videoinspelningen.

Som primitivast att vid videofilmningen spelas musik och sång in i den filmande videokameran. Bara ni producerar i nuet på den utrustning som är tillgänglig för er. Vänta aldrig på bättre tider för då har ni förlorat er ungdom.

Använd alltid kamerastativ då hoppande bild är i längden outhärdligt.

Ha alltid solen i ryggen på videokameran även om det är molnigt.

Inga uppredningar utan hela tiden nya bildscener. En undersida på myspace.com är inget museum utan ta bort gamla rockvideos och in med nya vartefter de produceras. Att låsa bra låtar begränsar bandets möjligheter att utvecklas.

Spelar bandet andra bands kända låtar ska man endast se Black Gold spela live på rockvideon. Det går inte att tolka utomstående textförfattares texter i stumfilmspantomim. Det sker enbart med Black Gold's egna texter.

1970-talskommittén uppmanar bandet att spela i grupp med den musikaliska utrustning de har nu. En hitlåt är alltid en hitlåt. Desto fler olika låtar ni skapar desto större chans är ett en av dessa låtar blir en hitlåt. Bara det finns en balans mellan bas och gitarr samt att den elektroförstärkta musiken är i balans med de akustiska trummorna. Klarast och tydligast av allt ljud ska sången höras bäst.

In på 1950-talet togs hela orkestern upp av en enda mikrofon.

Bandet måste återupptäcka den inspelningstekniken och göra massor med ljudprov. Sångerskan står närmast mikrofonen. Sedan gäller det att anpassa avståndet till trummorna. Solo/basgitarrrens förstärkare anpassas till trummorna. Återupptäck en(1)-mikrofoninspelningen bara för att ni ska kunna skapa när ni är som kreativast och det är nu.

Sist men inte minst beklagar 1970-talskommittén att inte 4-kanalstereon sålde tillräckligt på det tidiga 1970-talet. En lös magnetbandspole i olika diameter för enkelsidig avspelning av 4-spårstonhuvud till fyra (4) förstärkare till var sin högtalare av samma sort. Ej inspelning. Ett rum och en bilhytt har fyra (4) hörn. Där ska det sitta högtalare anslutna till en 4-kanalbandspelare (1970).

En tjock enspole-magnetbandkassett för 4-kanalinspelad musik i hem och bil sålde ganska bra. Men musikindustrin svek genom att inte låta alla 2-kanalstereoskivor även bli 4-kanalstereomagnetband. Ändå var det musikindustrin som behövde 4-kanalljudet då många (unga) personer spelade in aktuell nutidsmusik från radion till magnetband med 2-kanalstereo.

4-kanalstereoljud från 1970 är inte jämförbart med 2007-års 5.1-ljud då 4-kanalstereo av år 1970 spelades upp av fyra (4) identiskt lika separata högtalare. Åren 1969-1972 utvecklas den ej inspelningsbara analoga laserstråleavsökta videoskivan hos elektronikföretaget Philips.

Laserskivan från 1972 var stor som en svart analog vinyl-Lp men i guldglans. Dubbelsidig genom att två (2) enkelspårskivor limmats ihop.

Än idag är det bara att beklaga att "Philipsarna" inte tänkte på att även utveckla en optisk laseravsökt analog audioskiva med två (2) parallella 2-kanalstereoljudspår för att få 4-kanaligt stereoljud. Pressningskostnaden för videoskivan var dyrbar och den analoga laservideoskivan marknadsfördes aldrig stort innan den inspelningsbara analoga magnetband-videobandspelaren sålde i större mängd i Sverige från senhösten 1979. I dagens DVD-filmskivor hämtar man något av flera länders textöversättning till annat språk ur samma skiva. Men i Philips laserfilmskiva fanns den översättande texten i filmbilden.

Varje lands språköversättning på samma film måste mastras (se förklaring på Internet om skivpressning) i varsin fristående videoskivutgivning.

Det gjorde videoskivutgivningen dyrbar och stora upplagor måste säljas för att få ekonomin att gå ihop.

1980-talskommittén ber er läsa på Internet om Philips "Video 2000".

1970-talskommittén – smilemärke på er!

